

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2930/2019
16.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ АД из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1.4174/17 од 24.11.2017. године, у седници од 16.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1.4174/17 од 24.11.2017. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1.4174/17 од 24.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1. 2185/14 од 08.02.2017. године, ставом првим изреке, тужени је обавезан да тужиљи исплати разлику између исплаћене и припадајуће накнаде зараде за сменски рад за период од новембра 2011. године закључно са јуном 2014. године, у појединачним износима наведеним изреком са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 106.331,00 динар са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1.4174/17 од 24.11.2017. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14). Наиме, тужила ревизијом побија процесно решење којим је одбијен захтев за проширење тужбе у односу на АД „ВВ“. С обзиром да се ради о процесном решењу, против њега се не може изјавити посебна ревизија, јер се према члану 404. став 1. ЗПП ревизија може поднети само због погрешне примене материјалног права. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужиле није дозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 4. ЗПП, ревизија је недозвољена ако лице које је изјавило ревизију нема правни интерес за подношење ревизије.

У конкретном случају, тужила нема правни интерес за подношење ревизије, јер је првостепеном пресудом њен тужбени захтев за исплату разлике зараде усвојен, а побијаном другостепеном пресудом првостепена пресуда је потврђена, из чега произлази да је успела у спору.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић